CENTRE D'ART CONTEMPORANI LA SALA. Vilanova i la Geltrú
C/. Joaquim Mir, 12. Tel. 93 816 90 01. arts@vilanova.cat
Horari: de dimarts a dissabte, de les 18 h a les 21 h. Dissabte, diumenge i festius, de les 11 h a les 14 h. Dilluns, tancat
Dates: del 27 de juny al 21 de setembre del 2008

Una retrospectiva atípica de Joan ill

Joan ill. *Limes (II)*, 2004.

En l'ampli equipament municipal La Sala de Vilanova, Joan ill presenta la quarta i darrera exposició que amb motiu de la publicació del llibre retrospectiu titulat *Travelling 1993-2006* ha recorregut quatre indrets especialment significatius en la seva trajectòria: Reus, Barcelona, París i la seva Vilanova natal.

En cada lloc la mostra ha tingut un format i uns continguts completament diferents i en aquesta és l'únic lloc on ha optat per mostrar al públic obra dels últims 25 anys de la seva evolució.

No es tracta, però, de cap retrospectiva tradicional, artista i comissària han fet una tria de peces significatives de cada *etapa i les han situat i confrontat deixant* de banda l'ordre cronològic en un recorregut intencionadament laberíntic en què trobem un total de 39 peces entre pintures, vídeos i digigrafies sobre seda.

Lligat en les seves primeres etapes al corrent neoexpressionista de moda durant els anys 80, la seva marxa a la ciutat de París va propiciar un procés d'introspecció, reflexió i recerca de nous plantejaments expressius a partir del quals assoleix un llenguatge molt més personal, depurat i madur.

TELA TRANSLÚCIDA I COSITS. A la sèrie *Gentilly 3.6.9* (1993-1996) apareix un dels trets més característics de l'autor com són els cosits mitjançant els quals juxtaposa a la superfície de l'obra dife*rents robes o materials i separa camps de* diferents tonalitats i textures, tot configurant contrastos molt subtils; *Paradisos perduts* (1997-2003) reflexiona sobre el concepte tradicional de quadre per subvertir-lo profundament: l'ús de tela translúcida permet conferir inusual presència i protagonisme al bastidor, que creix en volum. Així mateix, això comporta que s'alteri el seu rol, al mateix temps que es capgiren els conceptes de mitjà i de suport, alhora que queda al descobert la *tramoia* del quadre, la seva interioritat amagada.

Continua amb la sèrie *Limes* (2004-2006) en la qual s'obre a noves tecnologies (digigrafies i videoinstal·lacions) sense renunciar a la coherència de la seva evolució, ni a la seva poètica particular, que es perllonga ara amb *Efectes personals, en què les imatges impreses sobre teles* de polièster es vinculen al seu entorn íntim amb la incorporació tant de paisatges com de persones. **Raquel Medina**